

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.
Jogász-egyleti tagok számára:
apr.—decz. 1 „ 50 kr.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Szerkesztői szállás:

Kazinczy-utca 808. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Előfizetési fölhívás

„Székely Hirlap“

Politikai, társadalmi- és a maros-vásárhelyi „Jogász-Egylet“ közlönyének

VI-ik évfolyamára.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Fél évre: 3 frt. Evnegyedre: 1 frt 50 kr. Jogász-egyleti tagok részére apr.—decz. 1 frt 50 kr o. é.

Az előfizetési díj, legcélszerűbben postai utalvánnyal, a „Székely Hirlap“ kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre, küldendő.

Egy fecske.

Maros-Vásárhely, ápril 20.

(+) Ha 1848 óta valamit megérteni képesek nem voltunk: ezen megfoghatatlan jelenségek összegét épen azon üzelmek képezték, melyeket az ugynevezett nemzetiségek igen sokszor önkívületig fokozódó lázokban elkövettek.

Nem értettük, mert sem az elmélet, sem a gyakorlat nem szolgáltatott elégséges adatokat arra, hogy ama természetellenes törekvések okát kimagyaroznunk tudtuk volna. Soha se tudtuk elképzelni sem, mit akarhatnak amaz emberek, kik örült dühvel estek nekünk. István király birodalma határain belül szintugy, mint azon kívül.

Nekünk a szürkének gunyolt theoria épen ugy, mint az élet mestere, a historia folytonosan azt sugták füleinkbe, hogy az emberiség legvégső célja csak a szabadság lehet. Mi szájjal és pennával mindig azon mély meggyőződésünknek adtunk kifejezést, hogy ha egyesek igen is, de egész népségek nem vállalkozhatnak Don-Quixotte forradalmas is mégis névetséges szerepére. Mi soha sem hittünk el, hogy nálunk a nemzetiségi agitációknak gyökere, való gyökere lehetne.

Épen ezért igen kellemesen érintett, a pánszláv, dakoromán és szász üzelmek hongyuloló manifestacijai között, Zolyommegye közönségének folyó hó 15-én nyilvános gyűlésen kelt azon felhívata, melyben három felvidéki pánszláv iskola megszüntetését, illetőleg átalakítását kéri a kormánytól.

Kellemesen érintett mondjuk, mert abban egyfelől régen táplált meggyőződésünk igazolását láttuk; másfelől a mesterségesen előkészített és fenntartott nyomás ellen felkelt visszahatás ébredését észleltük.

Mintául állítjuk fel Zolyommegyét az országban tanubizonyosság nekünk ez, hogy a pánszláv, a dakoromán, s a többi nemzetiségi izgalom nem a más nyelvű és származású honpolgárok természetes ösztöne és szükségletének kifolyása, nem a magyar faj, a magyar intézmények, vagy a kormánynak elnyomása által fölkellett szabadságérzet eredménye, hanem a nép egészséges ér-

zete, igaz érdekei természetesen fölfogása, társadalmi és állami viszonyai számba vétele nélkül, azok ellenére folytatott mesterséges izgatás, oly izgatás, melyben külföldi érdek és befolyás működik közre néhány félrevezetett belföldi egyén érdekével és fanatizmusával, haszonlesésével és ambíciójával, a nép bolondítására, a magyar állam veszélyeztetésére.

Zolyommegye csaknem kizárólag tóth lakossága megsokalta a nagymérvű agitációkat, melyek egyenesen a magyar állam fönnállása ellen vannak irányozva; elismeréssel emeli ki a belügyminiszternek újabb időben erélyes magatartását, a magyar állam egysége és méltósága érdekében.

„Köztudomásu dolog, folytatják tovább, hogy ama három, nem régóta fennálló gymnasium oly célból alapított, hogy a panszlavizmus, a fölvidék hazáját szerető tóth lakossága között, a középtanodák útján sikeresebben terjesztessék; tudja mindenki, mily hazaellenes szellem uralkodik ezekben; tudja mindenki, hogy e tanintézetek mennyire nem bírnak a kellőleg berendezett tanodák kellékeivel, s hogy a bennök nyagólvá, s csak a megtétele teljesen el van hazaközvetítve; tudja mindenki, hogy azokban a fő súly fektetve; tudja mindenki, hogy az ifju, ki a nevezett tanintézetek valamelyikében csak néhány évet töltött, onnan mint a magyar haza elkeseredett ellensége kerül ki.“

Zolyommegye kizárólag tóth lakossága aggodalommal tekinti és tekintette mindig amaz iskolák működését, s várta, hogy az ország kormánya nem fogja tovább tűrni, hogy azok tanárai tovább is folytathassák hazaellenes működésüket, s meg fogja szüntetni az oly tanintézeteket, melyeknek fennállása komolyan veszélyezteti a magyar állam érdekeit.“

Zolyommegye kizárólag tóth lakossága „a hazaszeretettől indítatva bátorodik a miniszterium figyelmét a nagy-rőcsei, turocz-szt.-mártoni és znyoi gymnasiumokra fordítani, s kérni hogy azon három hazaellenes szellemi tanintézet megszüntetése, vagy teljes átalakítása iránt minél előbb intézkedjék.

Nem tehetjük, hogy a felirat végét szóról-szóra ide ne igtassuk, melyigy szól: „egész nyíltsággal adtuk elő nézeteinket, s terjesztjük elő kérelmünket. A hazafui aggodalom indított bennünket e lépésre, s az ebből meggyőződés, hogy az egész országot fenyegető nemzetiségi izgatás veszélyeit az eddigi politika csak szaporította, s ha a kormány meg akarja óvni a veszélytől az országot, kiméletlen kézzel meg kell semmisítenie a hazaellenes szellem terjedésének okait, meg kell semmisítenie az izgatás eszközeit.“

„Ha egyes törvényhátaságoktól függene az ily hazaellenes tanintézetek eltörlése, mi már régen megtettük volna. De ez egyedül a kormány joga, s azért fordulunk Magyarországon új kormányához, hogy a rendelkezésre álló hatalommal egész erélylyel óvja meg a magyar állam érdekeit.“

Nem szenved ugan kétséget, hogy ha a kormány e térre lép, meg kell küzdenie a hazaellenes elemekkel. De küzdelem kimenetele nem lehet kétséges. A magyar állam alapjai még erősen állanak, a győzelmi biztos az ország belső ellenségei fölött. Ez láz a legnépszerűbb küzdelem, s a kormány biztos lehet, hogy az egész

nemzet részvétellel és lelkesedéssel fogja támogatni e küzdelemben.“

Üdvözljük Zolyommegye közönségét e téren, melyet régen el kell vala foglalnunk, s elismerésünket küldjük a távolból. „A nemzet közszelme, a hazafiaság lelkesedése, nemzetiségi különbség nélkül dicséri tettét, s vele érez a hon-szeretben.“

Jól tudjuk mi, hogy egy fecske nem csinál tavaszt; de a felől sem vagyunk kétségben, hogy egyetlen fecskének megérkezése is biztos előjele annak. Ezért üdvözljük a Zolyommegye hazafias lakosait, kiket a törvényhatóságok tavaszi gyűlései bizonyosan követni fognak, s elvégre meg fogja tudni a magyar kormány is, mit eddig nem tudhatott, hogy a józan közvéleménye micsoda nemzetiségi politikát óhajt. Faxit deus.

— A kereskedelmi törvényjavaslat megbirálására kiküldött szakértekezlet ápril 16-ki ülésében folytatta a kárbiztosításról szóló határozmányok tárgyalását, és az előbbi ülésben elfogadott azon elvnel fogva, hogy a tulbiztosítás meg nem engedett, a többszörös biztosítást, valamint az újból biztosítást, melyről az 502. cikk intézkedik csak oly feltétellel mellett engedélyezték, hogy az 503. cikk a viszonzbiztosításról intézkedik, miután mindazáltal ezen biztosítási ágról az előadó külön javaslatot terjeszt elő, a cikk elhagyatott.

Az 504. cikk a biztosításnál a felek jogait és köteleességeit a szerződés által mondja szabályozandónak, és a szerződést kiegészítőleg a törvény határozatait mondja irányadónak; a cikk azzal egészítettet ki, hogy a törvény némely határozatait a szerződés által megváltoztatni nem lehet.

Az 505. cikk a biztosítási díjra nézve intézkedik s e részben a felek tetszésére hagyja a megállapodást. A cikk változatlanul elfogadtatott.

Az 506. cikk a biztosítottat kötelezi arra, hogy az előtte tudvalevő azon fontos körülményeket, melyek a biztosító elhatározására befolyással lehetnek, az utóbbival közölje.

Bróde nem akarja a fontosságot a biztosító önkényére bízni, s inkább a biztosítási ügylet lényegétől tenné azt függővé, mely nézetben Weinmann részéről talál támogatást, s melyhez az értekezlet csatlakozott is; egyuttal e cikk kiegészítettet az által, hogy ha kérdőívek terjesztettek a biztosított elé, csak az ezekre adott feleletek valóságáért felel.

Az 507. cikk a biztosítási szerződést megtámadhatónak mondja, ha az előbb említett cikkben követelt adatok közlésében elhallgatás vagy valótlanosság fordult elő; e cikk Ráth indítványára akképp fogadtatott el, hogy akár tudva, akár nem tudva mondott a biztosító valótlan, a szerződés megtámadható.

Az 508. cikk a biztosítottat kötelezi arra, hogy káreseményt, ha bekövetkezik, azonnal bejelentse, s hogy a kár enyhítésére a lehető szorgalmat fejtse ki; ellenkezőleg kötelezi a biztosítót, hogy a kár enyhítésére tett költségeket is megtéríti. Kochmeister e megtérítési kötelezettséget teljes kár esetében a biztosítási összegre kívánja mérsékelni, de az értekezlet tekintettel arra, hogy az által a kár enyhítésére való kedv csökkentetné, a szöveget pártolta.

Az 509. cikk a kártérítési köteleességet megállapítja; az 510. cikkben a kártérítési arány határozatátik meg, az 511-ben a tárgy értékének bizonyításáról intézkedik, az 512. cikk több tárgy biztosításánál előforduló kártérítést szabályozza, az 513. a kárkifizetés módzatairól szól. Mind e cikkek elvben helyeseknek találtattak.

Szintugy elfogadtatott az 514. cikk, mely kártérítés esetében a biztosítót a törvény erejénél fogva mindazon jogokba lépteti, melyek a biztosítottat a kár tekintetében egy harmadik ellenében illetik, de ez azzal egészítettet ki, hogy csakis a kártérítési összeg erejéig és a biztosító által elvállalt kockázat arányában bir joggal. — Az 515. cikk megengedi, hogy a kötvény

átruházásánál a kötvény továbbra is érvényben marad; e cikk változatlanul elfogadtatott.

Néhány észrevétel az özvegyi jogról.

Ha a házasság a társadalom legelső és legfontosabb kötelékét képezi, elődázhatlan kötelessége törvényhozásunknak ezen kötelék azon egyik lényeges tényezőjéről gondoskodni, a ki különben életviszonyainál fogva a férfinél mostohább állásban részesül.

Az özvegyi jog jelenleg egyenlő a polgári állás és vagyon minőségei minden tekintet nélkül kihat az elhunyt férj egész vagyonára és érvényes bármily örökös ellen.

Mind ez törvényünk szerint kétségtelen, de az életben leggyakrabban látjuk kijátszatni az özvegy jogait, minek oka, mert anyagi magánjogunk, az alaki jog és telekkönyvi törvények közt legkisebb egybenfüggés sem létezik.

Tudjuk, hogy minden hagyaték csak örökösre ruháztatik át; hogy minden hagyatéki ingatlanra — mint tulajdonos — csak örökös kebleztethetik be, s így első pillanatra beláthatni, hogy mily könnyű az örökösnek az ingatlant felidegeníteni, azt terhelni és végrehajtás alá juttatni.

Az özvegy a törvény szerint nem, vagy csak nagyon ritka esetben levén tulajdonképeni örökös, ő mint tulajdonos be nem kebleztethetik, legfeljebb haszonélvezeti joga jegyeztetik fel a c) lapon.

E biztosítás ott szerepel ugyan a telekkönyvben, de vajmi csekély hordereje van ennek a végrehajtásoknál, s főleg mikor az ingatlan eladatott.

Mivel a gyermekek özvegyet csak a vagyon részből élvezete használata illeti, nincsenek sokan tisztában azzal, valjon magán önkéntes eladásoknál, melyek a vevő, és melyek az özvegy jogai és kötelességei; némelyek kizárólag az özvegyet, mások a vevőt védelmezik, mint tulajdonost.

Az élet számtalan kellemetlenséget, izetlenséget mutat fel az özvegy és gyermekei, legtöbbet az özvegy és veje vagy menyje közt, miknek rendes következtel, hogy a fiatal nemzedék támaszkodva tulajdon jogán az özvegyet, kivált, ha ez mostoha, felhanyagolja, sőt nem ritkább út a sommás visszahelyezési kereset indítás, de ehez mód kell, s a vagyontalan özvegy legtöbbször nyomorában merül el.

Ne gondolja senki, hogy özvegynek a hagyaték birtokában visszahelyezése könnyű, egyszerű dolog; a néptelkei két-három család is él; míg békében vannak együtt szántanak, vetnek, bort szűnek, pálinkát égetnek, marhát, gazdasági szereket közösen szereznek, eladnak; gyakran egyik fiu, egyik vő a maga vagy neje pénzén külön ingó szerzeménnyel bír; mindezeknek egyenlőség esetében elkülönítése a jogviszonyok felderítése, a felek kielégítése nehéz, nagyon nehéz, melyhez jogismeret, gyakorlat, tapintat és mi legtöbb: szerencsés megoldáshoz a népelet ismerete s a felek bizalma kívántatik.

E sorokat az özvegyek jogai érdekében csak azért irtuk, hogy készülendő anyagi jogunkban az lehető helyes megoldást nyerjen különösen, hogy ezen irányban az anyagi, alaki és telekkönyvi törvények összhangzásba hozatala eszközöltesék.

X. Y.

Non eadem omnibus esse justa et iniqua.
Sed omnia majorum institutis iudicari.

A „Székely Hírlap“ 31. számában fenti motto alatt V. H. aláírással egy rövid cikk jelent meg, mely, mint emliti magyarországi döntő tekintélyek azon véleményével, hogy a hagyaték, mint jogi személy ügygondnok által nem képviselhető, a ptk. 811. §-át állítja szembe s mint ezen ellentéteselvek egyik részét feladatának teszi azon kérdés megfontolását, ha vajjon: „a cselekvényi gondnok kinevezésével kell-e egyidejűleg hirdetményt kibocsátani?“ s azonnal határozott feleletet is ad következő szavakban: „nem szükséges, mert a ptk. 811. §. ezt nem rendeli.“

Szerény véleményem szerint a kérdés megfontolása nem correct s oda vélem módosítandónak, hogy: „Bár nem mindig szükséges, de vannak esetek, hol törvényből kitolyó kötelesség“ és pedig a felelet első része indokolása nem csak V. H. ur felállított ptk. 811. §-ban nyeri megoldását, hanem igen ezen kívül a jelenleg is érvényben lévő 1854-ki 73-ik törvényzikk 133. §-ban, tekintettel a ptk. 813. és 815. §-ra; tehát ha a hitelező ezt határozottan kéri, mit azonban — ismerve az eredetű következményeket — ritkán vagy soha se fog elmulasztani, minek folytán nemcsak hogy nem szükséges, mint V. H. ur

állítja, de kötelessége az eljáró bíróságnak a hirdetményt kibocsátani és cselekvényi gondnokot kinevezni.

A mi a felelet második része indokolását illeti, az hasonlólag az 1854. 73—133 §-nak utóteleiben, tekintettel a ptk. 811. és 815. §§-ban nyeri a megoldást, egészen eltekintve az 1868. 54—265. §. utótele és 268. §-ban feltüntetett három esetől; mert például egy a ptk. 560. és 561. §§. szerinti eljárásnál, ugyancsak a ptk. 576. §. rendelkezéséhez képes kibocsátott hirdetményvel együtt, a még érvényben lévő 1854. 73—133. §. utótele rendelkezésénél fogva hitelezők egybehívására ezéltöz hirdetmény is kibocsátandó, mikor — elég eset van rá — hogy már keresettel fállépt hitelezők ellenében, a tömeg képviselőre cselekvényi gondnok lett vagy éppen van kinevezendőben — mikor a hirdetmény a 128. §-hoz tartozó III. minta és 133. §-hoz tartozó V. minta egyesítéséből állítottatik össze, és ekkor a felelet második része teljes alkalmazást nyert, melyből világos, hogy V. H. ur határozott s általánosságban kimondott felelete nem correct s a cikke elejébe tűzött mottót nem tartotta teljesen szem előtt.

Ennyit fentti kérdés legrövidebb s gyakorlatibb megfontolásra, tekintettel jeleni e tárgyban törvények szabványaira.

A mi V. H. ur azon állítását illeti, hogy az örökösök érdekében sem lehet szükséges a hirdetmény közzététele, sajnálom, de egészen ellenkező véleménynek kell, hogy kifejezést adjak; mert ha ez így volna, ugy 1854. 73—136. §. érvényben lévő s határozott — vitatkozást nem tűr — utasítása teljesen figyelmen kívül hagyatnék; nem lehetne továbbá ugyanazon törvény 136. §-nak eleget tenni, s a mi egyike a legfőbb és legpontosabb eljárást kívánó kellekeknek, nem lehetne az activ és passiv stand mibenlétét kitűdni, s így az e nembe fennálló szabályrendeletekkel az eljárás homlokegyenest ellenkeznék. Hogy egy ily eljárás pedig a lehető legnagyobb zavarokat idézné elő — kétséget nem szenved.

A mi V. H. ur „non de necessitate, sed solum de bene esse“-re vonatkozó állítását illeti, arra bátor vagyok megjegyezni: hogy téved, mert a törvényhozás egyik legfőbb feladata az, hogy minden e körülményekhez képest — bene esse — s e feladatnak a fennebb mondottakból kitetszőleg igyekezett is megfelelni; azonban isten mentsen, hogy én azon merész állítást teminden bene est; sőt magam is azon édes reményben ringatom magam, hogy a közeljövő mindent fel fog használni arra, hogy ez így legyen; de addig is szoros kötelességnek tartom mindenki részéről a jeleniek szoros megtartását és főképpen azok megtartását, de másfelől minden állampolgár éljen azon jogával, mely megengedi nekie e tekintetben lehetőleg befolyjni, nemcsak a maga, de mások érdekéért is, s éppen azért én azt, miről V. H. ur azt állítja, hogy nem kérdés, nagyon is olyan kérdésnek tartom, a melyet nem árt szellőztetni, sőt igen sokat használhat, hogy ezen kérdésre nem terjedtem ki, mentsen ki az: „hogy a mi késik, még nem mulik.“

K. F.

Az erdélyrészi reformátusok idei közgyűléséről.

Április 16-án a püspök keze alatti ügyek és pénzek kezelésének megvizsgálására kiküldött bizottság tévé meg jelentését, melyszerint mindent a legnagyobb rendben talált.

A dispensatio kérdésben dr. Kolozsvári Sándor által benyújtott törvényjavasltnak és ez ügynek átvizsgálására kinevezett bizottság megtevé jelentését; a dr. Kolozsvári törvényjavasltnak a bizottság által, csekély módosítással, elfogadtatott s a bizottság egyhangulag véleményezte, hogy a házasság formájára vonatkozó dispensatio — szokások és tiszti határozatok következtében — nem fejedelmi jog, a felett az egyház egyeteme határoz.

Hosszas vita után savazásra került a dolog, és dr. Kolozsvári törvényjavasltnak 64 szavazattal 40 ellenében, a közgyűlés által is elfogadtatott.

A m.-vásárhelyi főiskolához algondnokká b. Bánffy Endre választott meg.

Ezután a püspök elhatározta, hogy a kolozsvári egyházmegye által — a dispensatio ügyben tett fellebbezéseiben — ellene használt írtó kifejezésekért. Természetesen e különös kérdés bres és hosszú vitára adott alkalmat; a többség végreabban állapodott meg, hogy a püspök reputációja és mija sokkal magasabb, semhogy a sérelmül felhozott váddal illethető volna; e sértő vád azon állítás volt, hogy a püspök a kolozsvári esperes által korábban gyakorolt jogot önhatalmnlag elvonta.

Következő napon a gyűlés legfontosabb tárgyát az enyedi főiskola vagyonkezelé ügyei képezték. A kikül-

dött bizottság, mint jelenté: a számadás-vizsgáló bizottság iratait megvizsgálván, szomorú meggyőződést szerzett magának arról, hogy az enyedi főiskola vagyona évek óta a legnagyobb hanyagsággal és csalással kezeltetett. Főleg Szabó Ferencz, Tatár Sándor, Kovács Gyula és Danecz Mózes találtattak ez ügyben igen vétkeseknek.

A bizottság azon ajánlata, hogy a vizsgáló bizottság két taggal szaporíttassék s utasíttassék a vizsgálat folytatására, továbbá, hogy az eddigi enyedi főiskolai előjáróság befolyása megszüntetvén, a vagyoni kormányzatot, egy 3 tagu, részletes utasítással ellátandó bizottság vegye kezébe — elfogadtatott. Még a közgyűlés folyton tart. Bár a tagok kissé leapadtak, de azért fáradhatatlanul intézi a tárgyat ügyeit. Így az enyedi teljhatalmu bizottságnak adandó utasítás; a convent nagyszámú kérdését; egyházmegyei, főiskolai és egyházközségi gondnokok s megint egyházi s tanodai pénztárnokok számára készített utasításokat sat. sat. határozta el és állapította meg. Tegnap délután is folyt a tanácskozás, a beadott kérvények, sérelmi ügyek és indítványok tárgyában, a midőn azonban egy turbulens kisebbség, felhasználva a jelenlevő tagok csekély számát, egy kis atyafiságos támadást intézett a gyűlés méltósága ellen. A tárgy az volt, hogy az enyedi ügyek megvizsgálására s azok rendbehozása iránti javaslatok megtételére kiküldött már említett bizottság, az iránt is indítványt tőn, hogy az enyedi theologia seminarium Kolozsvárra helyeztessék át. Az atyafiságnak ez indítvány nem tetszett, s bár a közgyűlés az indítványt ezelőtt három nappal fölvette, az indítványi bizottság hozá tette most, midőn az indítványi bizottság javaslatával tárgyalásra került volna: egy nagy-enyedi tanár, testvére, két sogora, veje, ennek unakatestvére, két enyedi tanár apósa, még pár tag aláírásával tiltakozást adtak be a tárgyalásra jegyzőkönyvileg már fölvetett indítvány tárgyalása ellen s személynként való szavazást kérvén, kitűnt, hogy a gyűlés nem számlál 50 tagot és így nem határozatképes. A püspök is csatlakozott a támadó sergcskéhez, illetőleg odahagyta a gyűlést s bár ugyanez indítvánnyal egyidejűleg beadott egy másik indítványt közvetlenül e scandalum előtt tárgyalatott és intéztetett el s az ellen a nevezett atyafiság nem jelentvén óvást, evel a tárgyalás törvényszerűségét elismerte; s bár a kérdéses indítvány iránt az indítványi bizottság véleménye az volt, hogy e sok oldalról megfontolandó kérdés rögtönös elintézésére nem lenne észélyes, és így előbb szolittasának fel a főtanodák és egyházmegyéék, hogy az egyházközség közvéleménye nyilatkozhassék e kérdésben a jövő évi közgyűlésig: mind nem használt semmit — az elnök kénytelen volt a petroleumus atyafiság által megzavart gyűlést feloszlatni s a kérdés tárgyalását mai napra halasztani. Finis caranati annis.

Mi hír tul a Lajtán?

A jézsuitáknak és a velők rokon szerzeteknek Ausztriából kitiltása végett a bécsi képviselőházban beadott javaslat sorsa fogja megmutatni: vajon az osztrák kormány valóban egész elhatározottsággal és őszintén akar-e a megkezdett szabadelvűség pályáján haladni, vagy csak színleg tesz néhány lépést előre, hogy aztán, midőn kenyértörésre kerül a dolog, meghátráljon és visszatérjen a reakcio útjára. A javaslat a képviselőház által anynyi, mintha már elfogadtatott volna, miután roppant szótöbbséggel bizottsági tárgyalás alá bocsátatott. — A reichsrath ugyan már nem sokáig ülésez, de ha akarja, még elvégezheti e tárgyat. Hanem a kormány, hogy kitérjen előle, kiviheti, hogy elnapolják a jövő ülésszakig s azalatt ki tudja meg mi nem történhetik.

Egy osztrák főpapot Fürstenberg olmtüzi érseket is elítélte a porosz törvényszék. Az érsek urnak ugyanis Poroszországban is vannak eklézsiái s ott két káplánt porosz törvényellenesen alkalmazott. A leobschitz kreisgericht elítélte Fürstenberg urat 600 tallér bírságra esetleg, azaz, ha nem fizet, négy havi fogságra. A porosz kormány ugyan maga is exequálja az érsek urat, a menyiben lefoglaltatja az érsek birtokát Stolzmuhl helységet a leobschützi kerületben, aztán mint külföldit — kurrens által nyomoztatni fogja.

Mi hír külföldön?

— Párisban a miniszterválaság folyvást készül. Hogy a királpárt nyomásátul szabaduljon Mac-Mahon, kénytelen a baloldalt magához vonni. Már szó van arról, hogy Dufaure bizatik meg új miniszterium alakításával. Dufaure baloldali és Thiers alatt miniszter volt.

Rocheffortól annyira fél a francia kormány, hogy már arezképeit is lefoglaltatja, s Mac Mahon csakugyan meg akarja kísérleni az angol kormányt, rábírní, hogy Rocheffortot száműzze az angol területről, s e végett egy igazságügyminiszteri tőhivatalnok utazott Londonba. Mint az új Presse értesül, Disraeli már is tagadólág felelt. Hanem a belga kormány megígérte volna, hogy nem engedi meg neki a „Lámpás“-t ott ujra kiadni. Angol lapok szerint Rocheffort egyelőre Észak-Amerikában felolvasásokat tartand s csak azután jó Európába.

— Az orosz császár máj. 15-én érkezik Londonba. De előbb máj. 12-kén jelen lesz a hollandi király 25 éves jubileumán. Az angolok nagyszerű fogadásra készülnek, de készülnek a Londonban lakó 1830—46- és 63-iki lengyel emigransok is nagyszerű demonstratióra a császár ellen.

— "A spanyol harczterről semmi ujság. A Serrano részéről jelentett egyezkedési alkudozásokat, melyeket Don Carlos visszautasított, mint a „Germánia“ írja, Dorregeray carlista vezér kezdte meg Don Carlos tudta nélkül; Carlos most haditörvényszék elé akarja állítani.

Az angol képviselőházban a pénzügyminiszter előterjeszté tegnap pénzügyi tervét, mely az 1874—75-iki költség 5 és fél millió font sterlingre (55 millió ezüst forint)ra tévén, indítványba hozza a cukorvám és lóadó eltörlését s a jövedelmi adó leszállítását egy pennyel. A ház elfogadta a javaslatokat.

Vegyes hírek.

— **A gyorsíró gyakorló-kör** azon tisztelt tagjai, kik talán az ülések ideje s azok megtartási helyisége felett lennének bizonytalanságba, s ez lenne az azokonki megjelenésnek kimaradási oka: tisztelettel értesítetnek, hogy a gyorsíró gyakorló-kör rendes heti üléseit most a szokott időben, azaz minden vasárnap délután 2 órától 4-ig, és mindig a városház nagyertermében tartja.

— **Egyletünk szakosztályai** közül a IV-ik (közjogi) adott ez évben legelőször életjelt magáról; a folyó hó 20-ki — a casinó-termeiben tartott — gyűlésben már indítványt tevők is vállalkoztak, s biztos reményünk, hogy pár hét alatt ez osztály hozzá kezdhet az indítványok tárgyalásához.

— **A helyi dalárdák** minden igyekezetüket ki akarják fejtetni a végre, hogy a Kolozsvárt tartandó dalártnépélyen minél nagyobb sikert tudjanak felmutatni. Mult vasárnap előleges értekezlet volt, melyen a két dalárda egyesülésének kérdése is szőnyegre hozatott. Az érkezők mindenike belátta az egyesülés nélkülözhetetlen szükségességét, mégis — alig gyanítjuk mi okból — nem egy jelenlevő akadt, ki ez egyesülést némileg késettetni kívánja. Bizton reméljük, hogy az értekezleten jelen nem volt működő és pártoló tagok egyaránt belátják a két dalárda egyesülésének szükségességét s ennek megtörténte sikeresen közre is fognak munkálni. Szép és jó eredményt az erők szétforgácsolása mellett nem várhatunk, egyesülve inkább megközelíthető azon cél, melyet a helyi dalárdák tagjai maguk elébe tűztek.

— **Gyergyó-Szt Miklóson** folyó hó 15-én iszonyu tűz volt, melynek 385 épület lett az áldozata, s a kár még hozzávetőleg sem számíthatott ki.

— **A jötekonyság** gyakorlására szomorú alkalom nyílt a gyergyó-szentmiklósi borzasztó tűzvészszel. Az erre illetékes és tehetséges erők talán rendezhetnének városunkban jötekonyszélt hangversenyt, sétahangversenyt, vagy más nyilvános estélyt a gyergyó-szentmiklósi tűzkárosultak felsegítésére. Ezzel nemcsak a károsultakon lenne segítve, hanem társas-életünk egyhangúságán is egy kis változtatás történne.

— **Prielle Kornélia** mult szombat óta Kolozsvárt van; vendéglátékait tegnap kezdé meg a „Delia“-ban, s május 1-ig fog Kolozsvárt maradni.

— **Olesó zeneművek:** Beküldetett a Fellegi Viktor által szerkesztett Apolló című zeneműfolyóirat ez évi 8-ik száma. Tartalma: 1) Három mazurka, zongorára Kovarcz Emiltől. 2) Magyar hangok, kör, Kapi Gyulától. 3) A svájci marseillaise, férfi-karra Oláh Károlytól. 4) Fekete szem, piros orca, dal férfi-karra bariton soloval, Wusching Konrádtól. — A borítékon: A zene történelme, Kapi Gyulától. Schmidt Péter. Szemle. Vegyes stb. — Előfizetési ár egész évre (mintegy 100 válogatott zeneműre) 6 frt., félévre 3 frt. Az előfizetés vidéken legelőszertübben a postahivataloknál postautalványozás útján eszközölhető, Pesten Grill udv. könyvkereskedésében, dorotytya-utca, Budán az „Apolló“ kiadóhivatalában, iskola-utca 681. sz. a. Minden eddig megjelent szám és kötet folyton kapható. A legközelebbi számban Abrányi Kornél-tól egy pályanyertes magyar zenemű is (lassu, toborzó, friss) fog megjelenni.

— **A „Vasárnapi Ujság“** ápril 19-ki száma a következő tartalommal jelent meg: Kaulbach Vilmos (arcképpel a „Nero és az üldözött keresztények“ című képével.) — A pénzesinálás mestersége. (Barnum fölőlkészése.) — A szorokói orosz támadás. (Jelenet az 1848/9-ik szabadságharczból.) Lehoczky Tivadartól. — Az embelem legrégibb nyomai (két rajzzal.) — Utazás a tenger alatt. Regény, képekkel illusztrálva (III-ik kötet.) — Adalékok a magyar színészet történetéhez. I. A kezdet kezdete. Szilágyi Istvántól. — A tót irodalom. (Költemények) közli: Gáspár Imre. — Mikor született Kossuth? — Uralkodók címei. — Irodalom és művészet; közintézetek, stb. rendes heti rovatok. Ajánljuk a közhasznú ismeretek terjesztésében annyi érdemeke szerzett lapot olvasóink becses figyelmébe és pártolásába.

Az állat és növényhonosító társaság által Budapesten az állatkertben 1874. évi június 4-től 11-ig államegyezmény mellett rendezendő országos baromfi kiállítás programja.

Az állat és növényhonosító társaság, tekintve azon körülményt, hogy baromfi tenyésztés a folyton növekedő szükséglet és k mellett hivatal van különösen kisebb gazdaságokban, nagyobb piacok közelében nem

megvetendő jövedelmi ágat képezni, a baromfi tenyésztést előmozdítandó s iránta az érdekeltséget felkeltendő, az állatkertben Buda-Pesten, folyó évi június hó 4—11-én baromfi kiállítást rendez, melyben leendő részvételre a baromfi tenyésztő közönséget ezennel tisztelettel meghívja.

1. §. A kiállítás tárgyait képezik: egészséges, ép és hibátlan mindenféle tyukok, pulykák, ludak, és kacsák rendes és hizott állapotban, továbbá baromfi tenyésztési eszközök, mint: czélszerű etetők, itatok, költő-fészkek sat. hizlaló ólak és tenyészdek tervezetei és irodalmi termékek.

2. §. Jutalmaztatni fog a jó, szép és czélszerűt.

3. §. A jutalmak magyar aranyak és ezüst forinto-sokból állanak, és következőkép tüzetnek ki:

1.) 3 díj egyenkint 5 arannyal	=	15 arany
2.) 3 díj	3	= 9
3.) 3 díj	2	= 6
összesen 30 db arany.		
4.) 2 díj egyenkint 10 ezüst frt	=	20 ezüst frt.
5.) 3 díj	5	= 15
6.) 4 díj	3	= 12
7.) 6 díj	2	= 12
összesen 59 ezüst frt.		

Ezen jutalomdíjakon kívül dísz-okmányok is fognak kiadni.

4. §. A jutalmak június hó 4-én egy, úgy helybeli, mint vidéki e célra külön felkért szakértőkből álló bizottság által ítéltetnek oda.

5. §. A kiállítás befejezte előtt a kiállított tárgyakat a helyszínről elvinni nem szabad.

6. §. A kiállítandó tárgyak legkésőbb folyó év május hó 15-én egyszerű levélben, mely az állatkert igazgatóságához (Buda-Pest, városliget, állatkert) intézendő, bejelentendő, mely alkalammal a kiállító az iránt is nyilatkozik, vajon kiállítandó tárgya eladó-e? és igenlő esetben mily áron?

7. §. A kiállítandó tárgyak az állatkert igazgatóságához kell hogy legkésőbb június hó 3-án érkezzenek. A tárgyak bérmentesen küldendők. A kosarakra, vagy ketrecekre, melyekben az állatok küldetnek, a küldő neve, lakása, a baromfi neme, faja, száma, színe, fa táblára írva megerősítendő. Az el nem adott baromfi a kiállítás befejeztével tulajdonosának saját költségén visszaküldetik. A küldés módját illetőleg megjegyeztetik, miszerint az legelőszertübben a postán eszközölhető, mert a posta gyorsan szállít s kis szállítmányoknál nem is drágább, mint a vasúti szállítás — A kosárba vagy ketrecbe, melyben az állatok szállítatnak, két bögre megerősítendő, melynek egyikébe az eleség, másikba pedig vízbe áztatott kenyér teendő, mivel a bögrébe egyszerűen öntött víz könnyen kiömlhet. — A szállító ketrecz vagy kosár elővigyázatból zsákvászonnal levarrandó, az állatok alá pedig puha szalma vagy széna teendő.

8. §. Az állatok tartásáról és gondozásáról a társaság díjtalanul gondoskodik, csupán az eladott állatok után szed be e czimen darabonként 25 krajczárt. Helypénz hasonlóan nem fizettetik.

9. §. Minden kiállító jogosítva van a baromfi bármely neméről két törzs*) kiállítására; e számon feletti kiállítás iránt, az állatkerti igazgatóság külön nyilatkozik.

10. §. A kiállítóknak a kiállítási bizottság intézkedéseiben meg kell nyugodniuk a mi t. i. a kiállítási tárgyak elhelyezését, a jutalmak oda ítélését sat. illeti.

11. §. A fajtyúkknál azok faja világosan megnevezendő.

12. §. Az állat és növényhonosító társaság tyúkaszata nem pályázik a díjakra.

13. §. A díjazás eredménye valamennyi hazai gazdasági szaklapban és napi lapokban és is közöltetni fog.

14. §. A kiállított megvehető s jelesnek talált állatok a társulat által megfognak vétetni s a kiállítás tartama alatt kisoroltatnak. Egy darab sorsjegy ára 10 kr. A sorsolás eredménye hasonlóan közöltetni fog.

15. §. A kiállítás megtekintése a közönség számára díjtalan s csak is a rendes állatkerti bemeneti díj fizetendő. Kiállítók ezt sem fizetik.

16. §. Programok bérmentes megkeresésre az állatkerti igazgatóság által bár kinek küldetnek.

17. §. Minden egyéb felvilágosítást az állatkert igazgatósága nyújt.

A kiállítási bizottság:

Grubicy Géyza,

b. elnök.

Xantus János, Frivaldszky János, Fekete József,

b. t.

b. t.

b. t.

Dr. Karl János,

Serák Károly,

b. t.

b. t. állatkerti igazgató.

*) Egy törzs — egy him és két nőstény állat.

Dürüczkölő.

Az erdélyi reformátusok kerületi közgyűlése, más szókkal országgyűlése, a mult héten folyt le a jelen voltak többségének teljes megalógedésével, Kolozsvárt. Az új szervezkedés után való előbbi gyűlések folyama sokaknál azon aggodalmat költötte: hogy a régi főconsistoriumnak s synodusnak ezen ujalaku egybeolvasztása nem fog practicus eredményeket előidézhetni; ez a nagy testület osztja a nagyobb tömegeknek azon tulajdonságát, hogy azok nem tudnak könnyen mozogni, a kisebb ügyeket is csak vontatva képesek befejezésre juttatni. Nevelte ez aggodalmat az attól való félelem is, hogy az új szervezet az ügyek eldöntésében a hierarchia befolyásának fogja adni a tulsúlyt. Mindezen aggodalmak a jelen gyűlés lefolyása folytán igaztalanoknak bizonyultak; elannyira, hogy még a gyűlés azon elégedetlen tagjai is, a kik a multévi közgyűlésben képviselői mandatumokat — épen ez aggodalmak következtében letették — a nyert eredményekkel, mindenbizonynyal meg lettek volna elégedve. A tanácskozás alá került — ezek között több nagy fontossággal bíró — tárgyak nagy gyorsasággal lőnek elintézve, s a protestans szabadelvűség és előrehaladás szellemében lőnek megoldva. A gyűlésnek nemcsak világi eleme, de — s ezt örömmel constatalhatjuk — lelkeszeink igen nagy része is, a szabadelvűség zászlója alá sorakozott. Átalános volt a nézet, hogy a mult évben lemondott képviselők félrevonulása a közügy mezejéről: igen korai és elhamarkodott volt.

* * *

A gyűlés tárgysorozatának félszázad meghaladó elintézett tárgyai között tartunk egy kis válogatást; jeleljük meg a főbb momentumokat. A szőnyegre került kardinálisabb kérdések közt első helyet nyert azon kérdés: hogy Kolozsvár reformált egyházközsége tractus-e, vagy nem? A kisebbségben maradt episkopalis rész nem volt hajlandó Kolozsvárt tractusnak elismerni. Fontosnak látszó érveit ethimologiai szempontokból merítette. Hogyan lehetne Kolozsvár városa egyházközsége tractus, a mikor e név fogalmában benne van: hogy a tractusnak több egyházközségek összevonásából kell alakulnia. Hiszen traho, traxi, tractum, trahere annyit tesz, mint húzni, összevonni. Ezen nézet szerint világos: mikép arra, hogy bizonyos protestans complexum tractust képezhessen, legalább is husz toronynak és ugyanennyi harangozóknak együvértartozása szükségeltetik; Kolozsvárnak pedig nincs több két toronyánál és ugyanannyi harangozójánál; tehát Kolozsvár nem lehet tractus q. e. d. A szabadelvű többség mellözve a tractus szó ethimologiai értelmezését, a dolog lényegét tartotta mérvadónak. Azon meggyőződésben volt, hogy egy kilencz-, tizezer lélekből álló protestans egyesületnek meg van az a joga, hogy tractualis ügyeit is önmaga intézze, ha mindjárt csak két torony és harangozóval rendelkezik is. Mellözendőnek vélte a latin eredetű tractus szó követeléseit azért, hogy fontosabb követeléseknek tehessen eleget. A tractus szó lássa, hogyan illeszti magát a fogalomhoz, de Kolozsvár tizezer lelket meghaladó, miveltségben, értelmi kifejlődésben előrehaladt községe saját maga, önkeblileg akarja tractualis ügyeit intézni; s erre nemcsak a protestans autonomia szelleme által érzi magát följosított, hanem azon alapoknál fogva is, melyeket a mult századok folyamában e célra apránként megvetett. A kérdés elvégre szavazásra került, minek folytán eclatans többséggel Kolozsvár protestans egyházközsége tractusnak proclamáltatott.

* * *

Kolozsvár tractussá proclamáltatása által végkép elmerült az erdélyi protestansok tengeri kigyója, mely a multban a kedélyeket háborítólag annyiszor fölütötte fejét, magával vonta egyszersmind egy másik kellemetlen kérdés megoldását, hogy Kolozsvárt kit illet a dispensálás joga. A közgyűlés kitűnő többséggel e kérdésben is oda nyilatkozott: hogy az, mint az erdélyi több tractusokban, a kolozsvári esperes jogai körébe tartozik. Kintűnt, hogy püspökünk ő méltóságának kár volt ezt a kérdést élére állítani, és sokkal esélyesebben cselekedett volna, ha elődei: Antal János és Bodola Sámuel példájára meghagyja vala a kolozsvári esperesnél. Püspökünk tagadhatatlanul egy kis vereséget szenvedett ezen kérdésben, hanem az alkotmányos életben sokszor megtörténik, hogy nem mindig a hatalmasak részén van az igazság.

Szerkesztői posta.

P. E. urnak. N.-Enyed. Igéretét elvárjuk; meggyőződhetett ön, hogy lapunk ott, hol bünt kell ostromozni, soha nem riadott vissza s azért, hogy magunk is a Deák-párt elveit valljuk, akár hányszor megmondtuk az igazat úgy föl, mint lefelé, s mint szaklap, épen kötelességünknek tartjuk az állami adminisztráció kezeléséhez is hozzá szólni. Azon kérdés megfontolása valjon lapunk nem nőhetné-e ki magát napilappá? ez idő szerint még a jövő titkai közé tartozik. Különben ha a székelyföldön egy lap igényt tarthat a fejlődésre, erre legilletékesebbnek lapunkat hisszük, mint a melynek VI. éves életfolyama s számos előfizetője méltán jogosítanak fel az ez iránti reményre. — P. J. urnak. N.-Enyeden. Bármikor szívesen közlünk kedves tollából dolgozatokat. — K. P. urnak. Disznajón. Rég nem volt szerencsénk jusszicziánk iránti eddigi nemes érdeklődése talán nem aludt el végképen?! x. y. dolgozatával mit tegyünk? azon kíváncsi, hogy azt közvetlen mi adjuk át valamelyik kollégánknak — nem teljesíthető. Kérjük rendelkezésük másikkal felőle. — H. urnak. Kolozsvárt. Tárcza cikkeknek nem alkalmas, 8—10 számon keresztül tartana, s ily apró adagokban közölve fásztó és unalmas.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874-ik évi április 20. és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő.

I. Tanács polgári ügyekben.

Ferencz Károly r. b. által.

A nagy-enyegi főtanoda Keresztes János s t. ellen elsőbbségi igény, Rétyi Bálint Keresztes János s t. e. igénypere, Braik Silvester Keresztes János s t. e. igénypere, Kindea Andrei Keresztes János s t. e. igénypere, Reducz Kandit Keresztes János s t. igénypere, Ugron Istvánné Ambrus István e. felhívás kéréseért, Klein Abrahám Sándor Miklós e. tulajdon per, Barcsai Zsófia Barcsai János e. tulajdon per, Mayer Ignáczné Rosenfeld Zsigmond e. 128 frt, Ulyés János Machat Antal e. haszonbér ügy, Benedek János Buna István e. 142 frt iránti perök.

Csergedi János k. t. r. b. által.

Ordianu Juon s társai Bucur Negri s társai e. egy legelő hely, Farkas Lajos Barta Lajos e. 978 frt 41 kr kár megfizetés, George Mitru Vlád Mitru Vlád e. igazolási pere, Faru János Zaharia György e. 2 drb szántó kiadása, Cozma George Kovács Veronika s t. e. igény-

pere, Jaksy Czeczilia s t. Haythy Ferencz e. egy belső épületes telek, Ó-Sinka község a kir. kincstár e. 230 frt fizetett adó megtérítése, Barbath Anna Bedő Amalia e. 684 frt 18 kr iránti perök.

Dr. Endes Gábor k. t. r. b. által.

Sallai Borbára János Elek e. egy belső telek, ifj. Kondra János tékozlóvá lett nyilváníttása, id Rákosi S. gondnokság alá helyezése, Miku Florián Keresztes János ellen 660 forint kártérítés, Rácz Jánosné idős Biluska Jakab 1000 frt, nagy-váradí olajgyár Berei Elek e. 560 frt, Pap Miklós Pap Mártonné s t. e. ingóságok, Krecsunás Anyiska s társai Krecsunás Máriska s t. e. örökrész, Asztánsze Szindru Lázár Popovics e. 48 frt, Páscu Juon Barabuncz Niculai e. adósság, Avram Kordos Petru Joánes e. 109 frt, Reiss Albert Groza Alexandru s t. adósság Hettyel Vaszilie Petru Georgie e. 75 frt, Zacharie János Liets János e. 91 frt 64 kr, Schartz kereskedő cég Metianu Traján e. 50 frt 50 kr, Csiki Endre Balla Károly ellen 83 forint 60 krajczár iránti perök.

Déési Farkas k. t. r. b. által.

Lázár Pál József b. Vilburg Róza özv. Lázár Elek né s társai e. birtok, Daróczy Zsusa s társai Barkóczy Ferencz e. tulajdonjog, Daróczy Susa Kovács János s t. e. tulajdonjog, Heisinger György Brandt Károly s társai e. 546 frt 40 kr váltópere, Nedelka János és Péternek országos közvetítés melletti megváltási ügye, Csávási József id. Bergyan Miklós s társai e. 500 frt iránti váltópere, Zabola községe Hárally község e. a zernyi havasrész tulajdona, Erich és Hoffmann cégnek gr. Eszterházi Kálmán e. 2000 frt, Csonta Józsefnek Csonta László ellen termény átadása, Daróczy Zsuzsa s társai Tamás és neje e. tulajdon jog iránti perök.

II. Tanács polg. ügyekben.

Sándor János k. t. r. b. által.

Joánovics Jakab Römer Ferencz e. 56 frt, Barabás Károly Zsibotán Izidor e. 9 frt 75 kr, Barabás Károly Bárbu Tódor e. 5 frt 45 kr, Reisz József Ehrenreich András és Graef Róza e. 160 frt, Reisz József Ehrenreich András és Graef Róza 240 frt, b. Löwenthal Károly Rosen Krausz Rubiu és Abrahám Izsák e. 500 frt haszonbér, Copony et Comp kereskedő cég Tóth György e. 50 frt, Kicsid István Bartha Károly e. 17 frt 68 kr, Pönkösti Albert Nagy Sándor ellen perköltség, Sigmund István Lengyel Dénes e. 42 frt 50 kr, Csekme Sámuel ifj. Alba Antal e. som. vh., Kónya János if. Balog Adam e. 80 frt iránti perök.

Pipos Péter k. t. r. b. által.

Anton Angelu Anidia Anton Jakobu s t. e. tulajdon jog, Haltrich Gottlieb Károly a kir. kincstár e. fel-

hívási pere, Fejes Lidia if. Fejes János e. id. Fejes János hagyatékából része, Volf Sámuel Horváth Juon 309 frt, Bloss József Csorlai Anna s társai e. 244 frt, Vajda Sámuel Simeseu Juon oni s társai e. 128 frt, Pap Máteiu Grindianu Bocha Eudochia s társai e. 180 frt 52 kr, Vajda Sámuel Simescu Arttné s társai ellen 80 frt 68 kr, Borda Mihaila Zuga matteiu e. 127 frt 99 kr, Lajos Józsefné Lajos Elek e. adósság, Janicsa Adolf Szilágyi Pál e. 34 frt, Abrahám Volf Kis Károly e. 60 frt, Bessarába Petru Fleszeru Vaszilie e. 30 frt, Véber György Zajzon községe e. 160 frt, Goron Jaka Veingertner Mihály s társai e. som. vh., niser György Nuridsán Márton e. 229 frt 84 kr iránti perök.

Petri Adam k. t. r. b. által.

Szász Istvánné Sebes János s t. e. fekvők, Toló György Dániel Gábor e. egy urbéri állomány, Barta Istvánné Barta István e. nő tartás, Strull József Reisz Bernád e. kártérítés, Vilmos Sándor Muzsnai József e. 20 frt kölcsön, Felter Hugó Bucur Vaszilia e. 78 frt 62 kr ital ára, Weiss Aron Kozma Toma hagyaték 18 frt 50 kr, Lászlófiné Máli József Berkovics Ber e. 27 frt 50 kr, Kuti Károly Adorján Mária s t. e. 16 frt vállási perköltség, Veinstodch Nissel Darabont János társai e. som. vh. iránti perök. (Vége köv.)

Bécsi tőzsdei árkelet.)

(ápril. 21.)

5% metallique	69.30
5% nemz. államkölcsön	73.90
1860. államkötvény	103.75
Bankrészvény	972.—
Hitelrészvény	215.25
London	111.70
Ezüst	106.25
Arany	—
Napoleon arany	897.1/2
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	74.—
" " " temesi	73.50
" " " erdélyi	71.75
" " " horvát-slavon	75.50

Felelős szerkesztő MENTOVICH FERENC

Főmunkatárs és a jogi rész vezetője Kuti Albe

HIRDETMEÉNYEK.

A maros-vásárhelyi gőz-cséplőgép társulat,
f. április hó 28-án d. e. 11 órakor,
a gróf Haller György ur házáánál

rendes évi közgyűlést

tart, melyre a részvényes urak ezennel tisztelettel meghívataknak.

Tárgysorozat:

1. Választmányi jelentés az üzlet-év eredményéről.
2. A számvizsgáló bizottmány jelentése.
3. Az osztalék meghatározása.
4. A választmány újjáválasztása.
5. A választmány indítványai.
6. Részvényesek által netalan leendő indítványok.

Maros-Vásárhelytt, 1874. április hóban.

Gróf TELEKY SÁMUEL,
társulati elnök.

(24)

(1—2)

Eladandó jószág.

Erzsébetvárostól 1¹/₂, Maros-Vásárhelytől 4 óra távolságra fekvő Gogány községben, etédi Jakab György hagyatékához tartozó birtok, — mely áll: 1 udvar-telek, gazdasági- és laképületekkel, 3 szellér telek, 15 hold szántó, 2¹/₂ hold rét, 1 hold szőlő, 9²/₃ hold legelő és 15 hold erdőből — szabad kézből önkéntesen eladatik. Vásárlani szándékozók Fogarasban értekezhetnek özv. Jakab Györgynével, folyó évi május 17-ig, és következő napjain pedig Gogányban.

(23)

(1—3)

NYOMTATVÁNY-RAKTÁR

Maros-Vásárhelytt

az ev. ref. főtanoda könyvnyomdájában.

Alólírt tisztelettel ajánlom a m. királyi tekintes **Törvény-székek és Járásbíróságok** becses figyelmébe a következő minden perczben megrendelhető, kész hivatalos

nyomtatvány-raktáromat;

ugymint:

Irományjegyzék 21. raktárszám alatt, merített papírra. Napló, bűnügyi 22. rktksz. a., merített papírra. **Kézbcsítési** iv 1/4-rét alakban utasítással, vidéki kézbesítések 23. rktksz. a., **Postakönyv** a közönséges küldeményekhez, XIX. minta (108. §.) 30. rktksz. a., **Igtató- vagy (Beadványi jegyzőkönyv)** IX. minta (15. §.) 34. rktksz. a. merített papírra, **Idézés** a makacsul meg nem jelenő tanut illetőleg, a bpr. 118. §-a értelmében 36. rktksz. a., **Halálosít felvétele** 37. rktksz. a. **Irattári sorkönyv** XXI. minta (121. §.) 40. rktksz. a., **Kiadókönyv** XVI. minta (92. §.) 41. rktksz. a., **Ertesítő-jegyzék** 51. rktksz. a., **Személyes leírás** 52. rktksz. a., **Perkönyv** XII. minta (35. §.) 55. rktksz. a., **Arvakönyvi táblázat** 56. rktksz. a., **Eloadó könyv** X. minta (27—56. §.) 58. rktksz. a., **Mutatókönyv** XI. minta (28. §.) 59. rktksz. a. merített papírra, **Jegyzék** a szegénységi ügyekről VIII. minta (13. §.) 70. rktksz. a., **Pertári mutatókönyv** XIII. minta (36. §.) 71. rktksz. a., **Pertári napló** XV. minta (50. §.) 72. rktksz. a., **Kézbcsítési** iv helybeli kézbesítésekre, egész iven XVII. minta (101. 103. §.) 73. rktksz. a., **Jegyzék** a más hatóságok részére eszközölt kézbesítésekről XVIII. minta (105. §.) 74. rktksz. a., **Postakönyv** az értékküldeményekről XX. minta (109. §.) 75. rktksz. a., **Irattári mutatókönyv** XXII. minta (123. §.) 76. rktksz. a., **Sürgőseki napló** XXIII. minta (130. §.) 77. rktksz. a., **Letéti napló** (1872. jan. 2-ki ig. miniszteri rendelet értelmében). 78. rktksz. a., **Kiküldetési napló** XXVII. minta (184. §.) 80. rktksz. a., **Ellenorzési napló** XXVIII. minta (188. §.) 81. rktksz. a., **Örökösödési ügyek jegyzéke** XXX. minta (258. §.) 82. rktksz. a., **Gyámi rendelvén** 83. rktksz. a., **Gyámügyi rendelvén** 84. rktksz. a., **Kísérleti utlevél** 87. rktksz. a., **Hagyatékileltár**, külső és belső ívek 93. rktksz. a., **Idézés** végtagyálásra (bpr. 219. §.) a

káros részére 95. rktksz. a., **Idézés** a tanuhoz vallomástétel végett Polg. tk. rdt. 196. §. 96. rktksz. a., **Hagyatékileltár** rktst. a., **Hivatalos bélyeglelet** 98. rktksz. a.

A fogalmi íveket is készséggel elvállalom, az 1874. évi okt. hó 18-án kelt árjegyzékem értelmében, melyekre vonatkozólag tisztelettel jegyzem meg, miszerint az államkincstár nézvenaggy előnyös lenne, ha a fogalmi ívekből nem pár koncezok, hanem egész kötések rendeltetnének meg. Nyomdai kiállításoknál egy és ugyanazon nyomtatványból minél több állittatik ki, aránylag — annál kevessebbe kerül.

Különösen a tkts k. járásbíróságok figyelmében ajánlom a méltóságos királyi főügyész úrtól három évre átvállalt **tőnlháztartási** kész nyomtatványamat is: az F. mintától V. mintáig.

A t. ügyvéd urak figyelmét tisztelettel hívom a következő kész ügyvédi nyomtatványokra:

- a) Örökösödési szerződés 47. rktksz. alatt, eredé és másolat, konceza 50 kr.
- b) Adóslévlél, 91. rktksz. alatt, konceza 40 kr.
- c) Meghatalmazás 48. raktárszám alatt, koncez 50 kr.
- d) Zálogjogkiltörési kérvény, 100. rktksz. alatt, konceza 50 kr.
- e) Zálogjog bekebelezési kérvény 101. rktksz. alatt, konceza 40 kr.
- f) Tulajdonjog bekebelezési kérvény, 102. rktksz. a., konceza 40 kr.
- g) Váltókreret, 103. rktksz. a., konceza 50 kr.
- h) Sommás kereset számlakövetelési ügyben, 104. rktksz. alatt, konceza 50 kr.
- i) Sommás kereset, adósságos ügyek, 105. rktksz. alatt, konceza 50 kr.
- k) Átkbelezésik érvény, konceza 50 kr.

Ez utóbbi nyomtatványok armelyikéből helyben egyes példányokkal is készséggel állgálok.

Tisztelettel
Imre Sándor,
ev. főtanodai nyomdász.

Nyomtatva Imreh Sándor Maros-Vásárhelytt az ev. ref. főiskola gyorssajtóján 1874.